

Sum af c. 13,000 Rd. Efter de i de høslagt følgende Bilag indeholdte Oplysninger, som man har indhentet om Byens økonomiske Tilstand, maa Ministeriet imidlertid finde overveieende Betænkelighed ved at tilstede, at Kommunen overtager Garantien for et Laan af en forholdsvis saa betydelig Størrelse som det ommeldte. Men paa den anden Side kan Ministeriet ikke se bort fra, at det vil være af afgjørende Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Lemvig overhovedet skal have en Havn eller ikke — en Sag, der atter vil faae en indgribende Virkning paa Byens Stilling i det Hele — om det her omhandlede Beløb kan skaffes tilveie.

Ministeriet, til hvem Kjøbstadskommissionen i sin Tid har henvendt sig med en anbefaling for Lemvig Kommune til at erholde Understøttelse af Statskassen til Havnens Ombygning, har derfor blandt Andet under Hensyn til den for Lemvig ugunstige Indflydelse paa Trafiken, som Jernbaneanlægene have haft, troet at kunne foreslaa Sagen ordnet paa den Maade, at et Beløb af 6,000 Rd. ydes af Statskassen som et direkte Tilskud til Havnens Istandsaettelse, medens 7,000 Rd. tiltaas Havnekassen som et Laan, der under Kommunens Garanti strax vil være at forrente og afdrage med 6 pCt. om Aaret, saaledes at 4 pCt. af det til enhver Tid tilbagestaaende Beløb betragtes som Rente og Resten som Afdrag. Ministeriet, der over Sagen har brevet sig med Finantsministeriet, som Intet har fundet at erindre inod, at Sagen ordnes paa den angivne Maade, maa derfor meget ønske ved Finantsloven for 1873—74 at faae den til Udelsen af en saadan Understøttelse for Lemvig Kjøbstad fornødne Bemyndigelse.

Foraauidt Byraadet til Støtte for sit Andragende blandt Andet har anført, at Havnens flette Tilstand egentlig skyldes Regjeringens Tekniker, afbøde Generalkrigskommissær Veth, der foranledigede, at Havnen mod de lokale Autoriteters Ønske byggedes af Træ uden Anvendelse af Sten, — skal man sluttelig bemærke, at denne Paastand ikke støttes ved de her berøende Akter. Vel fremgaar det nemlig af disse, at der har været Tale om at anvende Sten, og at Kanal- og Havneinspektøren, efterat det ved en foretagen Undersøgelse havde viist sig, at Grunden, der skulde bygges paa, var meget blød, har tilraadet at anvende Træ, men derimod ses det ikke, at der fra de lokale Autoriteters Side har været reist nogensomhelst Modstand mod denne Del af Forslaget. Grunden til, at Havnen saa kort Tid efter dens Anlæg er faldferdig, maa i Øvrigt formentlig udelukkende søges deri, at man har undladt at beskytte Træværket mod Bølgeormen, men om der herved, efter som Forholdene stillede sig paa den Tid, Havnen blev anlagt, kan siges at være begaaet en Feil, er vistnok meget tvivlsomt.

I Genhold til Foranstaaende skal man tillade sig at anmode det ærede Udvalg om at være uleililigt med til 2den Behandling af Finantslovsforlaget at stille følgende Ændringsforslag:

Under § 25 indsættes som en ny Post efter Nr. 4:

Bidrag til en Hovedistandsaettelse af Lemvig Havn . . . . . 6,000 Rd.

hvoefter de følgende Nummere i Paragrafen berigtiges; og under § 26

III. tilføies som en ny Post efter Litr. f.:

Laan til Lemvig Havn under Kommunens Garanti . . . . . 7,000 —

der forrentes og afdrages med 6 pCt. om Aaret, saaledes at 4 pCt. af det til enhver Tid tilbagestaaende Beløb betragtes som Rente og Resten som Afdrag."

Denne Sag er indkommen saa sent til Udvalget, at man maa udsætte at gjøre Indstilling herom til 3die Behandling.

198) Post 8. Udvalgets Flertal har ingen Tillid til den Fremgangsmaade, Ministeren har valgt for at komme til Kundskab om Arbejdsforholdene. Da et Materiale imidlertid ad denne Veie er skaffet tilstede, vil man ikke modsætte sig, at det gjøres muligt for Ministeren ved det statslige Bureau i Forening med andre dertil brugelige Kræfter nærmere at undersøge og bearbejde det indkomne Materiale. Dertil tror man, at 2,000 Rd. vil være et tilstrækkeligt Beløb. Posten vil her- efter være at nedsette med 3,000 Rd.

199) Ny Post 8. b. Skrivelse af 17de Januar 1873 fra Indenrigsministeren til Udvalget:

„For at støtte de i Videnskaben fremtrædende Bestræbelser for at gjøre de metriske Maals Anvendelse almindelig, blev der af den franske Regjering, i Overensstemmelse med et af Videnskaberne Selstaa i Frankrig udtalt Ønske, i sin Tid truffet Bestemmelse om, at der ved en speciel dertil nedsat Kommission skulde tilveiebringes en authentisk lovgældig Kopi af den officielle Original-Meter, som opbevares i det franske Statsarkiv, samt at fremmede Staters Re-